

τοὺς δὲ μεθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

*Ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανὸς, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότῆτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῦ παῖς ὠρέξατο χειρὶ
σκαίῃ δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός
ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπῖσιν· τὰ μὲν οὖν τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
ὅσσαι γὰρ ραθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἑρινὺς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ὧς Μελίης καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ' ὥς τὸ πρῶτον ἀποσημήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἡπείροιο πολυκλύστῃ ἐνὶ πόντῳ,
ὧς φέρετ' ἄμ' πέλαιγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἄφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὥρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ζαθέοισιν
ἐπλητ', ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον·
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
πασσὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν ἀέξετο· τήν δ' Ἀφροδίτην
κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
ἐρέφθη· ἅτάρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἰμερος ἔσπετο καλὸς
γενομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσῃ.
ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ' ὁάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῆτά τε μειλίχιν τε.

Νὺξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτικτε δὲ φύλον Ὀνείρων·
— οὐ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή. (Θεογονία 116—34, 276—203, 210
—212) .

Ρουφίνος

Παρθένος ἀργυρόπεζος ἐλούετο, χρύσεια μαζῶν
χρωτὶ γαλακτοπαγεῖ μῆλα διαινομένη·
πυγαὶ δ' αὐτόμαται περιηγέες εἰλίσσοντο,
ὑδατος ὑγροτέρῳ χρωτὶ σαλευόμεναι·
τὸν δ' ὑπεροδαίνοντα κατέσκαπε πεπταμένη χεὶρ
οὐχ ὄλον Εὐρύταν, ἀλλ' ὅσον ἡδύνατο.

Ψαλμὸς ΛΗ'

2. Εἴπα· φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ
στόματί μου φυλακὴν ἐν τῇ συστάῃ μου τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.
3. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀλγῆμά μου ἀνεκαί-
νισθη.

4. ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου·
5. γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρας μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὕστερόν ἐγώ.
6. ἰδοὺ παλαιστάς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὥσπερ οὐθεν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. (διάψαλμα).
7. μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίςιν συνάξει αὐτά.
8. καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου ; οὐχὶ ὁ Κύριος ; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοὶ ἐστιν.
9. ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ρῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.
10. ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας.
11. ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγὰς σου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἐξέλιπον.
12. ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. (διάψαλμα).
13. εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.
14. ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Πεντηκοστήριον

Πάντα ὑπὲρ ἔγνοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια. τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη. Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε, σφθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὅμιατα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσον με σὴ ἐπιλάμψει.

*

Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

*

Ἀναστάσεως ἡμέρας, λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν ἐπινίκιον ἰδοντας.

·

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀφόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ Φωτί, τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἔδοντας.

*

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιᾶσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατὸς τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

*

Φύλλα συκῆς ἔρραφέ μοι, ἡ ἁμαρτία μου, οἴμοι ! μὴ φυλάξαντι Σωτήρ μου τὴν ἄχραντον ἐντολήν σου, τῇ τοῦ ὀφεινῆς βουλῇ.

*

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωῆς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.